

El cinc de cinc: el repte històric del Barça a la Copa

Els blaugrana s'enfronten al València amb l'objectiu d'aconseguir el repòquer, una marca inèdita al futbol europeu

La final de Copa de la temporada 2017/2018 | Europa Press

Els èxits del Barça els últims anys han situat la Copa del Rei com un trofeu menor, a l'ombra de la Lliga i de la somiada Champions. Hegemònics al campionat domèstic però amb l'espinada clavada a Europa, els blaugrana viuen un autèntic idil·li amb la Copa. Des d'un punt de vista històric, el Barça és el rei de Copes sense rivals a la vista: en té 30 i podria aconseguir la 31a aquest vespre al Benito Villamarín. A molta distància, amb 23, hi ha l'Atlètic de Bilbao, i tancant el podi, amb 19, el Reial Madrid.

En els últims 10 anys el Barça ha guanyat sis copes i ha arribat vuit cops a la final. Amb Luis Enrique a la banqueta, els blaugrana van guanyar tres copes en tres anys, i el primer any d'Ernesto Valverde va fer el quatre de quatre. Avui, el conjunt català pot aconseguir un nou rècord històric: el cinc de cinc, cinc copes en els últims cinc anys, una marca que no ha assolit cap club de les principals lligues europees. Per fer-ho, hauran de derrotar el València, que enguany celebra el seu centenari amb la il·lusió de sumar un títol.

Si bé el repòquer de copes seria inèdit, el pòquer és una ratxa que ja han aconseguit altres equips al llarg de la història. El Barça comparteix la marca amb el Reial Madrid (del 1905 al 1908) i l'Atlètic de Bilbao (del 1930 al 1933). En aquella època, el campionat d'Espanya es deia copa del Rei Alfons XIII. Va ser a partir del 1932 i fins que va esclatar la Guerra Civil que es va anomenar Torneig del President de la República. El Barça pot presumir de ser l'únic equip espanyol que té el pòquer en color.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=6dd4MAXAtYQ>

L'últim Barça-València, a les acaballes del franquisme

L'últim precedent d'una final entre el Barça i el València a la copa el trobem l'any 1971, a les acaballes del franquisme. En aquella època, el torneig es deia Copa del Generalísimo i el partit estava presidit per Francisco Franco. La final era entre els dos millors equips de la Lliga, que l'havia guanyat el València empatat a punt amb el Barça. El resultat final va ser de 4 a 3 favorable als blaugrana en un partit que les cròniques del NO-DO van qualificar d'"agònic", "emocionant", "dramàtic" i "històric", tal com recull RTVE (<http://www.rtve.es/deportes/20190524/emocion-goles-ultimo-precedente-entre-barca-valencia-final-copa/1942941.shtml>) .

Com a anècdota d'aquell partit d'alta intensitat, destaca que molts jugadors del Barça van abandonar el camp abans que el capità Joaquim Rifé alçés el títol de mans del dictador. Es va disputar una pròrroga i el partit va durar 120 minuts. Els jugadors estaven exhaustos i van preferir refugiar-se al vestuari. A Barcelona, com explica *La Vanguardia*, (<https://www.lavanguardia.com/deportes/fc-barcelona/20190523/462417433964/final-copa-fc-barcelona-valencia-historial-precedentes-historia.html>) la Copa és va celebrar com se celebren els títols més esperats: 25.000 aficionats van rebre l'equip a l'Aeroport del Prat i van acompanyar l'equip en un passeig multitudinari per la Mercè, l'Ajuntament de Barcelona i el Camp Nou.